

Det, der bestaar

Peters forste Brev

Kap. 4, 17-19. Thi det er Tiden til, at Dommen skal begynde med Guds Guds; men begynder den først med os, hvad Ende vil det da faa med dem, som ere genstridige imod Guds Evangelium? Og derfor den retfærdige med Rød og næppe bliver frelst, hvor skal da den ugudelige og Synderen blive af? Derfor skulle ogsaa de, som lide efter Guds Villie, befale den trofaste Skaber deres Sjæle, idet de gøre det gode.

Lide efter Guds Villie.

Nærværende lille Afslut slutter sig nøje til det næstforegaaende. Det er færlig de Kristnes Lidelse gennem Forsølgelse, Apostlen dvæler ved Betragtning af. Han vil faa inderlig gerne troste sine Læsere med saadan deres Lidelse.

Apostelen siger her: „Thi det er Tiden til, at Dommen skal begynde med Guds Guds.“ Hvad mener han dermed?

Vi lægger først Mærke til, at han siger: „Det er Tiden til.“ Deraf ser vi, at det ikke er Dommen ved Herrens Genkomst, men noget nærværende, han tænker paa.

Og al Dom er egentlig Bedømmelse eller Støtten mellem god og ond. Det onde er dømt, idet den retfærdige som Synderens Stedfortræder har lidt Korsets Død for det.

Men der gaar ogsaa Dom over det onde, naar genfødte GudsBørn siger: Vi kan ikke længere være med til det, ikke længere være med til at leve efter de fædellige Hæder, som strider imod Sjælen (2, 11), selv om vi skal lide Forsølgelse for at forfølge det onde.

Termed begynder saa Dommen egentlig fra Guds Guds, som det ogsaa kan overføres, og der skal altid udgaa Dom over det onde fra Guds Guds Menighed. Men dermed kan ogsaa godt forenes den Tanke, at Guds Dom over Synden begynder med os i Guds Guds eller Menighed, og Gud lader endogsaa komme Forsølgelse over den til dens Udretelse.

Men begynder Dommen først med os, siger Apostelen videre, „hvad Ende vil det da faa med dem, som ere genstridige imod Guds Evangelium.“ Peter vil, at hans Læsere skal tænke ikke blot paa, hvad de lider for Troens og den gode Bændels Skyld; de bør ogsaa tænke paa, hvorledes det vil gaa dem, der er uheldige og genstridige mod Guds Evangelium.

Læg Mærke til, at Apostelen ikke siger, hvordan det vil gaa disse, hvad der vil hændes dem, men — Dom vil der sikkert overgaa dem, saa sandt den begynder fra og med Guds Menighed, og saa kan de selv tænke over, om de bover at gaa Dommen i Møde uden Frelseren.

Det er i Grunden det vederstyggelige af alt ondt at være vantro, uheldig og genstridig imod Guds Evangelium; derfor siger Jesus ogsaa, at Sandhedens Mand skal overbevise Verden om Synd, fordi de ikke tror paa ham. (Joh. 16, 9.)

„Og derfor den retfærdige med Rød og Næppe bliver frelst, hvor skal da den ugudelige og Synderen blive af?“ Det er en Fortættelse af det foregaaende.

Apostelen synes her at have Ordsp. 11, 31 for Øie, hvor det hedder: „Se, den retfærdige faar Betaling paa Jorden, hvor meget mere den Ugudelige og Synderen?“ Her henvises ogsaa til Luk. 23, 31: „Gør man dette ved det grønne Træ, hvad vil da ske med det tørre?“

Angaaende Udtrækket „den retfærdige med Rød og næppe bliver frelst“ sammenlign 1 Kor. 3, 15: „Men selv skal han blive frelst, dog som gennem Ild.“ Men Bogen i dette Sted ligger i Sammenligningen: Derfor Frelsen løfter den retfærdige saa meget, som de erfarer, hvordan vil det gaa den ugudelige og Synderen? Ogsaa her overlades det til Læsere selv at tænke og svare paa Spørgsmaal.

Den engelske Tekst har her en nøjagtigere Oversættelse, end vort danske Sprog tillader. Det hedder:

„where shall the ungodly and sinner appear?“ Vaade tykke og engelske Fortolkere har ud fra dette Sted villet drage en Slutning om ugudelige og Synderes Tilintetgørelse.

Men det stærkeste Modbevis derimod er Apostelens Formaning til at fæjtholde Frelsen i Kristus, selv om den skal medføre nok saa megen Lidelse. Han fortvinder ingen Trost for ugudelige og Syndere. Den eneste Frelsesvej gaar ogsaa for disse gennem Omvendelse og Tro paa Kristus.

Vort Afslut slutter: „Derfor skulle ogsaa de, som lide efter Guds Villie, befale den trofaste Skaber deres Sjæle, idet de gøre det gode.“

Som vi gjorde opmærksom paa sidst, at det ikke var Apostelens Mening, at de Kristne skulde glæde sig over selve Lidelserne, men over, at de ved Lidelsen deler Kaar med deres Herre Kristus, saa maa vi, naar det her hedder „lide efter Guds Villie“, gøre opmærksom paa, at det ikke er efter Guds Villie, de lider, i den Forstand, at han tilskaffer dem Lidelserne, eller at de lider efter Guds Villie for deres Synders Skyld.

Nej, langt fra, Kristus har lidt Syndens Straf for alle, og de, der tror paa ham, er fri for at lide af den Grund. Det er Djævelen og vantro Mennesker, der tilføjer Jesus Dilettante Lidelse. Men Gud lader det ske, det er hans tilladelige Villie, fordi han ved — baade af Frelsen er saa meget værd, at de troende, som har smagt dens Frugter, langt hellere lider de vantros Forsølgelse, end de giver Slip paa Frelsen — hvad Martyrerne, Kristendommens Blodvidner afgiver det bedste Bevis for — og af Lidelsen kan tjene til Kristnes Udretelse.

Derfor bør og kan de Kristne, under saadan Lidelse trostigt befale den trofaste Skaber deres Sjæle, idet de gør det gode.

Meningen er, at de, der har faaet Lykt til at vandre Troens og Forsølgelses Vej, Lykt til at gøre godt i Stedet for at leve paa gammlen hedsens Bis, trostigt kan fortsætte dermed og overlade det endelige Udfald i den trofaste Stabers Haand.

Som sagt, Dom skal der holdes, og den begynder med os i Guds Guds, og de, der er udenfor Guds Menighed, kan ikke undslippe Dommen, og da staar deres Sag godt, som har befale deres Sjæle og Liv i den trofaste Stabers, den almægtige Gud Faders Haand og den deres deres Sag bero, idet de fortætter med at gøre godt.

Aften o: Nor cu

(Af Jvar Marius Hansen.)

„Og der blev Aften og Morgen første Dag.“

1 Moj. 1, 5.

VII.

Morgen.

Vi er døbt Mennesker. Med vor Daab oprandt en lys og skøn Morgen for os, Raadesolen faldte sine Straaler over os. Er det for meget sagt?

Paulus siger: „I, saa mange, som bleve døbt til Kristus, have iist eders Kristus“ (Gal. 3, 27).

Paa Spørgsmaalet: hvad giver eller gabner Daaben? svarer Luther: „Den virker Synderens Forladelse, frier fra Døden og Djævelen og giver alle dem, der tror det, den evige Salighed, faaledes som Guds Ord og Forsøttelse lyder.“

Og Brorson svinger: „O søde Daab, o Himmelbad, jeg kom til dig saa ussel; men Jesus mødte mig saa glad og skjulte al min Blussel, ham selv jeg til en Klædning fik, og hans Blod og Død jeg gik her ind i Raadens Arme.“

Er disse tvende Vidnesbyrd om Daabens Virkning sande — og hvem vil nægte det — da er det ikke for meget at sige, at i vor Daab har Lykt fra det høje besigt os. Gud ske Lov for vor Daab! „Vi vil hellere dø end lade os berøve Barnebaaben“ sagde Bugenhagen, Luthers Ven og Medarbejder.

Og denne vor Daab som en god Samvittigheds Pagt er vi bleven bekræftet i ved vor Konfirmation. Pagtforpligtningen fra Daaben er jo Forsølgelses og Troens Pagt, idet

vi har sagt ja til Forsølgelses og Troens Ord. Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst.

Derfor gælder det om for den døbt, at være klar over sin Stillings, om han som et døbt Menneske har modtaget Raaden ved Tro. „Thi“, som Spener siger, „der er ingen skammelgere, mere lumpen og forkæjelig Ting under Solen end en Lutheraner, som ikke har den rette, sande og levende Tro.“

Spørger du: hvad er det at forsøge og tro? da har der nylig i „Danskere“ været et godt Svar paa: det Spørgsmaal givet af Bisshop Olsenfeldt. Han siger: „Søg forsøge og jeg tror“ — det betyder ikke, at jeg er aandeligt og fristeligt fuldfærdig; men det betyder, at jeg har truffet en Afgørelse: jeg vil styre Sjælden, og jeg vil holde mig til Gud.“

Det er godt, klart og rigtigt sagt. Den døbt maa komme til en Afgørelse, maa tage Beslutning over for Djævelen og Jesus, maa beviene sig til at ville have Satan og ikke Jesus.

Er du kommen til den Afgørelse, fære Læse? Guds Ord og Erfaringen viser, at et døbt Menneske kan komme til denne Afgørelse gennem en jævn Vækt — hvad man har kaldt den johanneiske Omvendelse — og gennem et stærkere Brud — hvad man har kaldt den pauliniske Omvendelse — men Beslutningen om Forsølgelse og Tro maa fattes, Afgørelsen maa finde Sted. „Uden J omvendelse eder og blive som Børn, kommer I ingenlunde ind i Himmerige.“ Daaben irriterer ikke for Omvendelse, men forpligter til Omvendelse, har Pastor C. Moe sagt, og Blædel kalder „Omvendelsen Gensjældens Gennembrud ved den Heligaands Paavirkning.“

Hvorledes du skal bære dig ad med at komme til denne Afgørelse og finde Jesus! Na, læg Mærke til Maria Magdalena Paasfemorgen. Hun søgte Herren tidligt som det allerførste; hun lagde alt andet til Side, om hun kunde finde ham. „Hvor du ligesaa! Søg først Guds Rige.“

Hun søgte ham med Taarer; hun stod og grad ved Graven, Jesus Grav; hendes Hjerte var saa fuldt af Vængler, at hun ikke kunde holde Taarerne tilbage. Søg ham ligesaa; søg ham med et længselsfuldt Hjerte, og du vil finde ham.

Han søgte hun; Jesus vilde hun finde; hun kunde ikke nøjes hverken med Engle eller Apostle, nej ham vilde hun eje. „Hvor har du lagt ham, saa vil jeg tage ham.“ Da brød Paaskejolen frem for hende; thi Jesus stod hende nær og faldte hende ved Navn: Maria! hun kendte ham paa Navnet; det var hende nok.

Søger du faaledes din Frelser af dit Hjertes Høide, saa vil du finde ham. Du vil møde ham, der mødte dig i din Daab, og hør ham nævne dig ved Navn og sige: „Jeg genløste dig, jeg faldte dig ved Navn, du er min!“

Da ejer du en levende Frelser, og da er Afgørelsen om Forsølgelse og Tro truffet.

Til sidst dette: Brødre og Søstre! Gud har ved at give os 365 Morgenstunder om Aaret givet os lige saa mange Velsignelses Rilder med rig Anledning til at søge Gud og drifte af hans Ord, Vænnens og Samfundets Raade. Lad os hver Morgen, helst tidligt søge til Brønden for vor Morgendrift, Herren er den første og den bedste, derfor lad os ile hen til ham først. „Søger først Guds Rige. Jesus stod somme Tider op „længe før Dag“ og søgte Ensomhed for at bede og søge Omgang med sin himmelske Fader. Han tog Tid til sin private Opbyggelse om Morgen, lad os følge hans Eksempel. Som det hedder: deres Bord skal blive dem en Snaar, saa fan vor Seng ogsaa blive os en Snaar, naar vi bliver i den saa længe om Morgen, at vi ingen Tid faar at tilbringe for Guds Ansigt.

Evangelist Sunday fortæller om en Præst i Illinois, der i sin Søndagsprædiken sagde, at de fleste i Menigheden næppe brugte tre Minutter til deres Morgenbøn. Efter Gudstjenesten sagde en af de ældste i Menigheden til Præsten, at denne Udtalelse næppe kunde være rig-

tig. „Prøv det selv i Morgen tidlig, og lad mig vide Udfaldet,“ siger Præsten. Manden forrettede sin Morgenbøn som sædvanligt; han saa efter sit Ur, da han begyndte, og da han var færdig udbød han: „Å, er mit Ur ikke gaaet i Staa?“ Ja, saa fort var hans Morgenopbyggelse, at den næsten ingen Tid tog. Intet Under, at Velsignelsen udeliver under saadant Høitværk. „Morgenstund har Guld i Mund“. Lad os opsamle dette Guld med megen Glid.

Church Extension.

(Red Ch. J. A. C.)

Som det vil erindres, vedtog Mødet i Menigheds og næstfætte en Komite til at forberede Oprettelse af et „Church Extension Fund“ i den forenede Kirke, og at det overlades til Formanden, Past. C. V. Christiansen, at udnævne denne Komite.

I Forhøringen af Marts meddelte Past. Christiansen mig, at han havde udnævnt denne Komite, bestaaende af tre Medlemmer og mig som Formand i den. Da imidlertid de andre to Medlemmer ikke havde Tid til at være i Komiteen, bad Formanden mig om at udføre arbejdet for dem. Skønt der nu kun var fort Tid at arbejde i og skønt en Komite paa tre kunde have gjort et langt bedre Arbejde end en paa en, saa vilde jeg dog hellere gøre, hvad jeg kunde, end at Sagen skulde henlægges til Aar endnu, og dermed følger saa, hvad jeg har fundet saa samlet.

I.

Nogle Småtræk af Church Extensions Historie.

Det skulde have været interessant i forte Træk at meddele Church Extensions Historie, men dertil har jeg ikke de fornødne Rilder. Og om jeg kunde gøre det, hvis jeg havde haft dem, er et andet Spørgsmaal. Jeg har kun lidt fra to Samfund, General Synoden og den Norske Synode, og derfra skal jeg meddele nogle Træk.

Prof. S. C. Jacobs skriver i sit Værk: A History of the Ev. Luth. Church in the U. S.:

A very important event was the founding of the Church Extension Society by a convention at Frederick, Md., May 19th, 1853 for furnishing poor and destitute congregations with church buildings. The end in view was the securing of a capital of \$50,000 to be devoted to loans upon secure mortgages without interest.

A very small portion of the desired amount accumulated during this period. But this agency has been one of the chief means by which the General Synod has been advanced. In 1893 the Board of Church Extension reported assets of over \$247,000, a large portion of which, however, was in lots, donated at various points, for future churches and in properties from which little can be realized.

I 1853 begyndte General Synoden med sin Ch. Ext. Den har været tidligt ude. Men den blev stiftet 1820, saa det tog 33 Aar, før Gen. Syn. fik Synene op for Ch. Ext.s Rødbændighed.

Og meget gik tabt for den imidlertid. En Pastor Stumph lader en Pioneer Indre Missions Præst, i sin Bog „The Secret of the Canyon“ skildre, hvor mange Hundrede Lutheranere, der omtrent ved den Tid var gaaet tabt for vor Kirke herude i Vesten. Men Ch. Ext. er, som Indre Missionen er af de vigtigste Midler til at bygge vor Kirke. Det siger ogsaa Prof. Jacobs den har været for Gen. Synoden. Og ikke saa længe. En væsentlig Kirke i en større By famler flere Folk end en lille paa en hvides Blads. Og en Kirke paa Indre-Missions Marken famler bedre, og holder mere paa Folk end ingen, eller i en lejst Kirke. Der gif 33 Aar, før Gen. Syn. fik Ch. Ext. Nu er der næsten gaaet 50, siden vi dansk Lutheranere tog fat herover. Saa det er ikke for tidligt, at vi faar en „Church Extension.“

En Sidegren af Ch. Ext. Arbej-

160 ACRE FARMS IN WESTERN CANADA FREE. Get under the Shower of Gold. 160 Acre Homesteads frit til Sættlere. W. V. BENNETT, Room 200 Bee Bldg., Omaha, Nebr.

120 Acres godt Land, 6 Mil fra Milltown, Wis., 4 Mil fra By med Butikker, Mejeri, etc. 52 Acres under Dyrkning, Resten tømmerbevokset Græsenge, etc. MARTIN YDE, MILLTOWN, WISCONSIN.

FARMERE, LÆS DETTE! Hvorfor betale Lejefgift for Brug af Land i Illinois, Iowa, Syd Minnesota o. a., naar de kan faa Dem et Hjem for de samme Penge, som de aarlig udbetaler i Leje, ved at benytte dem, som Arbejdere paa eget Hjem. ALLEN & MORNEAU, MILACA, MINN.

En ny skandinavisk Koloni i Prince George, Canada. Denne Koloni er netop blevet grundlagt. Central British Columbia Colonization Company, Ltd. Prince George, B. C., Can.

MINNESOTA FARM. 120 Acres af dyrket Land i Kandiyohi County, beliggende kun 3 1/2 Mil fra Willmar, Countysædet, og kun 1/2 Mil fra Skolehus. ANDERSON LAND CO., WILLMAR, MINNESOTA.

Luthers christelige Betragtninger. Denne fortrinlige gamle Andagts- og Opbyggelsesbog med Læsestykker til hver Dag i Aaret udvalgte af Luthers samlede Skrifter. DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebr.

Dansk luthersk Mission i Amerika. I TIDEN FØR 1884. Af Prof. P. S. Vig. Udgivet af Den forenede danske ev. luth. Kirke ved en Komite. PRIS \$1.00. Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.

„Danske i Kamp“ i og for Amerika, fra ca. 1640 til 1865, Samlet og fortalt af P. S. Vig. Et historisk og biografisk Værk, livligt og populært fremstillet, til Minde om Mænd af dansk Fødsel eller Æt, som gennem Tiderne har kæmpet for Stjernebanneret og Frihedens Sæg. Pris \$2.50 portofrit. DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.